Paulus <Diaconus> [Editor]; Surgant, Johann Ulrich [Editor]: Homiliarius doctorum de tempore et de sanctis a Paulo Diacono collectus

Basel: Nicolaus Kesler, 1498 Seite 432

quē venit filius hoīs querere ⁊ saluare: sed ille q̄ i
maligno positus ē. i. mūdi amatores: de q̄ dn̄s ali
Joh. 17. bi ait: Pater iuste mūd⁹ te nō cognouit. Qui em̄
mente ⁊ desiderio seculū incolūt: recte mūdus ap
1. Joh. 2. pellant̄. De qb⁹ iohānes ait: Mūdus trāsibit: et
ꝯcupiscētia eius. Mūdi em̄ amatores dū ꝓpter
cupiditates seculi alios nō metuūt scādalizare: tā
ipi scādalū sustinēt: aliqn̄ aūt corpe: sp aūt mente.
Et ido ve illis q̄ ducunt in bonis dies suos: ⁊ in
puncto ad inferna descēdūt. Quib⁹ p iacobū dicit̄
Jaco. 4. Qui voluerit esse amicus huius seculi: inimic⁹ dei
Tex. ꝯstituit̄: ad q̄s ptinet qđ adhuc subiungit̄ ¶ Ne-
cesse est em̄ vt veniāt scādala: verūtn̄ ve hoi p quē
scandalū venit. Qđ aūt ait: necesse est: tale est ac si
diceret: Nō pōt esse vt scādala nō veniāt. Oportet
em̄ ⁊ hereses esse sicut ait apl's: vt ꝓbati manifesti
Eccl. 27. fiant. Et alia scriptura. Uasa figuli ꝓbat fornax:
⁊ hoīes iustos tēptatio tribulationis. Pacis autē
tpe nō facile decerni pōt q̄s bon⁹ malusue sit. Sz
cū scādalizatoꝝ flauerit vētus faciles ⁊ tenues ꝓ-
ijciet q̄si paleas ante faciē venti: grana ħo congre-
gabit in horrea xpi. Ue ĝ hoi illi q̄ talē se exhibet
vt malū qđ venturꝝ est p eius ministeriū implea-
Matt. 13. tur. De qb⁹ dn̄s ait: Mittet filius hoīs angelos
suos ⁊ colligent de regno eius oīa scandala: ⁊ tra-
dent ea in caminū ignis ardētis. Qđ facilius itel-
ligimus si vnū ad mediū deducamus: iudā. s. dn̄i
Matt. 26. ꝓditorē: de q̄ ipe tpe passiōis sue ait: Filius hoīs
vadit sicut scriptū est de illo: ve hoi illi p quē tra-
det̄. Necesse em̄ erat: vt filius dei ꝓ nobis passio-
nē sustineret: sed ve iude q̄ nr̄m bonū suū fcē ma-
lū. Et ne aliq̄s sub occasione ꝓximoꝝ vel amicoꝝ
a via dei sibi recedēdū putaret: oēm mgr̄ veritatis
Tex. errorē tollit cū subiūgit: ¶ Si aūt manus tua vel
pes tuus scādalizet te: abscide eum ⁊ ꝓijce abs te.
Bonū est tibi ad vitā ingredi debilē vel claudū:
q̄z duas manus vel duos pedes habētē mitti i ge
hennā ignis. Et si oculus tuus scādalizat te: erue
illū ⁊ ꝓijce abs te. Bonū est tibi cū vno oculo in-
trare ad vitā: q̄z duos oculos habētē mitti i gehē-
nā ignis. Juxta lr̄aꝫ q̄ztū abhorreat hoc facile pa
tet. Sz cū a lr̄a excludimur: spiritalis sensus ē re-
quirēdus. Per h̄ q̄ manus pes oculus nostris ne
cessitatib⁹ necessariora sunt ꝓpinquoꝝ ⁊ charissi-
moꝝ affectus in h̄ loco designat̄. Ac si diceret dn̄s
Si quis tibi fuerit p̄ciosus vt oculus: ꝓpinquus
vt pes: necessarius vt manus: ⁊ a via dei te recedē
p̄suaserit: huius amorē abscide: ⁊ abs te proijce.
Melius ē te solū intrare ad vitā: q̄z cū multa tur
ba ꝓpinquoꝝ mitti in ignē eternū. Quid proficit
hoi si totū lucret̄ mundū: aīe aūt sue detrimentū
patiat̄? Uerbi gr̄a. Blandit̄ vxor: minat̄ pater:
p̄suadet mater: lachrymat̄ frater ⁊ soror: tu aūt in
via dn̄i sta firmus: ne illos inutiliter amādo a dei
Matt. 8. amore recedas: sed iuxta illud qđ alibi ait: Sine
mortuos: mortuos suos sepelire: tu aūt seq̄re me.
Neq̄z h̄ dicimus: q̄ parētib⁹ ⁊ amicis ingrati ⁊ i-
obediētes esse debeamus: sz qn̄ a via dei remoue-
re voluerint: tūc eoꝝ amorē abscidamus a nobis.
Ceterꝝ cū eos deū amare cognouerimus: duplici-
ter a nobis honorādi sunt. Primū: q̄ iusti sunt:
Deute. 5. deinde q̄ ꝓpinqui: dn̄o dicēte in lege: Honora pa
trē tuū ⁊ matrē: vt bene sit tibi: ⁊ lōgo viuas tpe.
1. Thi. 5. Hinc ⁊ apl's ait: Si quis suoꝝ curā nō habet: et
maxime fideliū: fidem negauit ⁊ est infideli dete-
rior. Quantā aūt sollicitudinē ⁊ curā dn̄s de his
habeat: qui totā spem in eo ponūt: manifestat cū
subiungit: ¶ Uidete ne ꝯtēnatis vnū ex his pusil Tex.
lis. Qui em̄ pusilli ⁊ humiles in p̄senti vita ꝓpter
deū sunt: nequaq̄z cōtēnendi sunt. Pusilli nanq̄z
sunt (vt diximus) qui corā oculis suis hūiles sūt
⁊ despecti: de qb⁹ saluator ait in euāgelio: Nolite Luc. 12.
timere pusillus grex: q̄ cōplacuit patri vestro da-
re vobis regnū. Quisquis ergo tales scandalizare
nō metuit: offendit deū qui habitat in illis: sicut
ipe p ꝓpham dicit: Qui tangit vos: quasi qui tan- Zacha. 2.
git pupillā oculi mei. Et iterꝝ. Nolite tangere chri 1. Para. 16.
stos meos: ⁊ in prophetis meis nolite malignari.
De q̄bus valde dulce est qđ adhuc subinfert̄: q̄re
nō sint ꝯtēnendi. ¶ Dico em̄ vobis: q̄ angeli eoꝝ Tex.
in celis: semp vident faciē patris mei qui in celis
est. In hoc loco discimus: quia vnusquisq̄z fideli-
um angelū ob sui custodiā deputatū habet: q̄ euꝫ
a tēptationib⁹ defendit: ⁊ in virtutibus iuuat: si-
cut aplus in epistola ad Hebreos ait: Angeli sunt Hebre. 1.
administratoriꝫ spiritus in ministeriū missi: pro-
pter eos qui hereditatē capiunt salutis. Et psalmi
sta de iusto q̄libet: Angelis suis mādauit de te vt Ps. 90.
custodiāt te in oīb⁹ vijs tuis: ⁊ in manibus tol-
lent te ne forte offendes ad lapidē pedē tuū. Hinc
de petro in Actibus aploꝝ legimus: quia cum ab
angelo de carcere eductus ianuā pulsare cepisset: fi
deles qui ꝯuenerāt dicebant: Non est petrus sed
angelus eius. Angeli ergo paruuloꝝ semp vident
faciem patris: quia si ꝓpter nos foras exeunt: vt
ab eius visione nunq̄z recedant: sicut ipe angelus
raphael ad tobiam ait: Ego sum vnus de septem Tob. 12.
spiritib⁹ qui assistimus ante deū. Et daniel: Mi Dan. 7.
lia miliū ministrabāt ei: ⁊ decies centena milia as
sistebant ei. Angeli em̄ qui custodes sunt vite no-
stre oratiōes ⁊ opa nostra deo nunciare credunt̄:
sicut angelus ait tobie: Cū orares ego obtuli ora- Tob. 12.
tiones tuas ante deū. Et daniel: Ex die qua posu Dan. 10.
isti cor tuū ad intelligendū vt affligeres in conspe
ctu dei: exaudita sunt verba tua: ⁊ ego veni ꝓpter
sermones tuos. Tu aūt.

Sermo i natali scti luce euāgeliste.

Q[c]Uum in diuinis
atq̄z sacris voluminib⁹ studiose lectitā-
do p̄quirerē: ex q̄ ortus ꝓsapia a q̄b⁹ in-
structus q̄sq̄z imitatos sit viros: q̄busue in ptib⁹
btissim⁹ Lucas euāgelista scp̄serit atq̄z docuerit:
q̄ve pausauerit: eiusq̄z sacrū deportatū fuerit ca-
dauer loco: in singulis singula repperi: ⁊ post pau
ca de plurib⁹ carpēs: ꝓut sensu cape potui ingeni
oli mei: partim stilo ꝓprio explicare conatus sum:
partim aūt sicut a q̄busdā repperi scp̄ta doctorib⁹
exarās: vr̄e intētis charitatis aurib⁹ nr̄ subsequēs
sermo declarabit. Igit̄ glīosissim⁹ apl's ⁊ euāgeli-
sta iesu xp̄i lucas natione syrus antiocensis: arte
medicus: aploꝝ discipulus: almificos coruꝫ actus
ꝓut vidit: lucido disertoq̄z sermone ꝓsecutus in
breui libello ad charissimū scp̄sit theophilū. De-
inde paulū secutus egregiū doctorē gentium vsq̄z
ad triūphū passiōis eius: quē cū aplo petro rome
excepit: īdiuiduus comes p̄egrinatiōis ei⁹ existēs
vbiq̄z cum eo permāsit. Cuius p̄cipue p̄egrinatio
nis ⁊ sacre doctrine gesta eorundē annectēs aplo
rum libello ad laudē noīs ⁊ memoriā ipoꝝ: ⁊ vni
uersalis ecclesie stabilimentū texuit. Dumq̄z cūdē

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-469/0432
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG